

BOLIGMINISTEREN

Boligudvalget
Folketinget

Dato 24. april 2020
J. nr. 2020-3813

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Boligudvalget har i brev af 1. april 2020 stillet mig følgende spørgsmål (BOU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mona Juul (KF).

Spørgsmål nr. 122:

Vil ministeren kommentere henvendelsen sendt den 13. oktober 2019 fra Lejernes Rets Hjælp til boligordførerne, jf. BOU alm. Del – bilag 63 vedrørende almenlejelovens § 62 og samtidig oplyse om ministeren har planer om at ændre reglerne heri om grund til at ændre almenlejelovens regler om særskilt antenneregnskab?

Svar:

I en del ejendomme og foreninger er der etableret en eller anden form for fælles tv-forsyning. Dette er ganske sædvanligt i private og almene udlejningsejendomme, private andelsboligforeninger og ejerforeninger. Fordelen ved en fælles forsyning er, at det alt efter antallet af tilsluttede husstande typisk er muligt at forhandle sig til mærkbart lavere priser hos programudbydere set i forhold til priserne ved individuel tv-forsyning.

Med virkning fra 1. januar 1993 blev for første gang indsat særlige regler i lejelovgivningen om udgifter til fælles tv-forsyning. Reglerne har til formål at udskille udgifter til tv-forsyning fra huslejen, således at der ikke kan ydes boligstøtte til sådanne udgifter.

Efter de gældende regler i lejelovene, herunder almenlejelovens § 62, kan udlejeren via et særligt antennebudget forlange de nødvendige og rimelige udgifter til etablering, forbedring og drift af fællesantenneanlæg m.v. refunderet hos lejerne. Udgifterne skal fordeles ligeligt på de lejemaal i ejendommen, der som følge af aftale mellem udlejeren og lejereren er forpligtet til at bidrage til den fælles tv-forsyning.

I 2016 blev lejelovens regler om fællesantenne m.v. med opbakning fra et enigt Folketing ændret med det formål at sikre, at den enkelte lejer i ejendomme med fælles tv-forsyning har mulighed for at fravælge programforsyningen i ejendommen.

Efter disse regler kan husstande efter anmodning til udlejer fritages for tilslutning til og betaling for en fælles programforsyning i ejendommen. Den enkelte lejers ret til fritagelse gælder alene i forhold til programforsyning og indebærer ikke en fritagelse for at deltage i betalingen af de faste udgifter forbundet med fællesantennen, herunder etableringsudgifter.

Det ville i praksis indebære en betydelig meradministration af fællesantennen, hvis enkelte husstande kunne fritages for at bidrage til finansiering af de faste omkostninger. De faste udgifter ændres således ikke som følge af enkelte lejeres fravalg af programforsyning, hvorfor enkelte lejeres fritagelse for betaling her til, ville indebære en løbende omberegning af de fortsat tilsluttede lejeres betaling, ligesom disse lejeres antenneudgifter ville stige.

Alle lejere skal endvidere fortsat og uanset fravalg af programmer bidrage til dækning af de udgifter, der er forbundet med udlejerens administration af fællesantennen. I loven er ikke fastsat et specifikt beløb, som udlejer kan beregne sig for administration af fællesantenneanlægget. I lovbemærkningerne i 2016 blev forudsat, at et beløb i størrelsesordenen 100 kr. pr. år pr. lejemål vil være rimeligt.

Sløjfeanlæg var omfattet af lovændringerne i 2016, men af tekniske årsager fik reglerne en senere ikrafttrædelse for disse anlæg end de øvrige typer af anlæg.

Husstande, der programforsynedes via et sløjfeanlæg, blev således først omfattet af frit valg-reglerne pr. 1. januar 2018. Den udskudte ikrafttrædelse for disse anlæg gav anlægsejere, udlejere og foreninger med sløjfeanlæg tid til at finde den for dem mest hensigtsmæssige løsning for at kunne sikre husstandene mulighed for fritagelse for programforsyningen. De særlige overgangsregler indeholdt imidlertid ingen begrænsninger med hensyn til at beslutte, at man også fremover vil have en fælles tv-forsyning i ejendommen.

I almene boligorganisationer er det som led i beboerdemokratiet beboerne selv, som beslutter, om der skal være en fælles tv-forsyning, og hvilken programforsyning der i givet fald skal fordeles i ejendommen. Beslutning herom træffes af et flertal blandt lejerne på et beboermøde.

Det er ikke usædvanligt, at programleverandøren ejer antenneanlægget i ejendommen. For sådanne tilfælde er der i almenlejeloven fastsat den regel, at lejeren ikke skal betale til leverandørens etablering m.v. af antenneanlægget, men alene betale til dækning af udlejerens udgifter til administration af fællesantennen.

Dette gælder naturligvis ikke i de tilfælde, hvor der er et direkte kundeforhold mellem leverandøren og den enkelte husstand. I så fald leverer udlejeren ikke tv-forsyning, og forholdet er ikke omfattet af lejeaftalen og dermed ikke af reglerne i almenlejeloven om lejerens betaling til fællesantenne m.v.

Jeg er ikke bekendt med, at der foreligger tilgængelig statistik eller anden form for oplysninger om, hvor mange husstande der efter lovændringerne i 2016 har anmeldt den fælles programforsyning. I forbindelse med lovarbejdet i 2016 blev gennemført flere undersøgelser af de mulige konsekvenser af lovændringerne. Det blev blandt andet estimeret, at anslået 15 pct. af de husstande, der på daværende tidspunkt havde fælles programforsyning, ville fravælge denne, hvis der blev indført mulighed herfor.

På den baggrund, og da jeg ikke har grund til at antage andet, end at der fortsat er mange lejere, som har et ønske om at deltage i en fælles tv-forsyning i ejendommen, har jeg ikke aktuelle planer om at tage skridt til at ændre på reglerne om lejerens betaling til fællesantenne m.v.

Med venlig hilsen

Kaare Dybvad Bek